

Mål C-648/20 PPU

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

den 1 december 2020

Domstol som begär förhandsavgörande:

Magistrates' Court, London (Förenade kungariket)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

den 26 november 2020

Klagande:

Regionala åklagarmyndigheten i Svishtov

Motpart:

PI

VID WESTMINSTER MAGISTRATES COURT

INFÖR DISTRIKTSDOMARE GRIFFITHS

I MÅLET MELLAN

Regionala åklagarmyndigheten i Svishtov

Begärande myndighet

och

PI

Eftersökt person

BEGÄRAN OM FÖRHANDESAVGÖRANDE AV

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Med anledning av domstolens beslut av den 26 november 2020,

och med beaktande av de yttranden som avgetts av ombuden för den eftersökta personen och den regionala åklagarmyndigheten i Svishtov,

HAR DOMSTOLEN FATTAT FÖLJANDE BESLUT:

1. De tolkningsfrågor som anges i bilagan till detta beslut ska hänskjutas till Europeiska unionens domstol (nedan kallad EU-domstolen) för förhandsavgörande i enlighet med artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Bilagan till detta beslut med åtföljande handlingar ska omgående översändas till EU-domstolen.
2. Målet vilandeförklaras i avvaktan på EU-domstolens förhandsavgörande avseende de frågor som anges i bilagan, eller till dess att domstolen beslutar annat.

Den 26 november 2020

VID WESTMINSTER MAGISTRATES COURT

INFÖR DISTRIKTSDOMARE GRIFFITHS

I MÅLET MELLAN

Regionala åklagarmyndigheten i Svishtov

Begärande myndighet

och

PI

Eftersökt person

BEGÄRAN OM FÖRHANDSAVGÖRANDE

ENLIGT ARTIKEL 267 FEUF

Hänskjutande domstol

- 1 Nedan återges huvudinnehållet i den begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF som gjorts av Westminster Magistrates' Court den 26 november 2020.
- 2 Den hänskjutande domstolens adress: Westminster Magistrates Court, 81 Marylebone Rd, Marylebone, London NW1 5BR (England).

Parter i det nationella målet

- 3 PI (nedan kallad den eftersökta personen) är en bulgarisk medborgare som har begärts överlämnad från Förenade kungariket för lagföring i Bulgarien med anledning av en stöld som ska ha ägt rum där den 8 december 2019.
- 4 Hans kontaktadress är följande: Kayders Solicitors, 16 Upper Woburn place, Euston, London, WC1H OBS, England.
- 5 Begärande myndighet är åklagaren vid den regionala åklagarmyndigheten i Svishtov, Bulgarien.
- 6 Enligt artikel 136 i lagen om rättsväsendet står den regionala åklagarmyndigheten lägst på åklagarmyndigheternas hierarkiska skala i Bulgarien.
- 7 Den begärande myndigheten har följande adress: Nr 2 Dimitar Anevgatan, Veliko Tarnovo-distriktet, Svishtov, Republiken Bulgarien.

Förfarandet för brådskande mål om förhandsavgörande (artikel 107) och sekretess (artikel 95)

- 8 Den hänskjutande domstolen har ansökt om att begäran om förhandsavgörande ska handläggas enligt [Orig. s. 2] det förfarande för brådskande mål som föreskrivs i artikel 107 i domstolens rättegångsregler. Den eftersökta personen har gripits med stöd av en europeisk arresteringsorder och han är för närvarande frihetsberövad i Förenade kungariket enbart på grundval av detta förfarande. En separat handling med inlagor har ingetts där denna fråga behandlas.
- 9 Den hänskjutande domstolen har beslutat att sekretess ska gälla för den eftersökta personens namn. Europeiska unionens domstol (nedan kallad EU-domstolen) anmodas att göra detsamma i enlighet med artikel 95 i domstolens rättegångsregler.

Målet vid den hänskjutande domstolen

- 10 Målet vid den hänskjutande domstolen rör en europeisk arresteringsorder, utfärdad av den begärande myndigheten den 28 januari 2020 (och bestyrkt av National Crime Agency (nationella brottsbyrån) [i Förenade kungariket] den 20 februari 2020), om överlämnande av den eftersökta personen till Bulgarien för lagföring med anledning av en stöld som ska ha ägt rum den 8 december 2019. Den eftersökta personen greps i England med stöd av en europeisk arresteringsorder den 11 mars 2020.
- 11 Den eftersökta personen väckte talan mot detta beslut med hänvisning till EU-domstolens dom i de förenade målen OG (C-508/18) och PI (C-82/19 [PPU]), följd av domarna i de förenade målen JR och YC (C-566/19 PPU och C-626/19

PPU), i målet XD (C-625/119 PPU), i målet ZB (C-627/19 PPU) och i målet PF (C-509/18).

- 12 Den 24 och den 26 november 2020 hördes parterna av den hänskjutande domstolen, som beslutade att målet skulle hänskjutas till EU-domstolen för förhandsavgörande.

Sammanfattning av tvistefrågorna

- 13 Detta mål rör räckvidden och definitionen av begreppet ”rättslig myndighet” enligt artikel 6.1 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna. Frågan är huruvida den bulgariska allmänna åklagaren utgör en ”rättslig myndighet” i den mening som avses i artikel 6.1.
- 14 EU-domstolen har i senare avgöranden, särskilt i domen i de förenade målen OG (C-508/18) och PI (C-82/19 [PPU]), slagit fast att innan en europeisk arresteringsorder vid misstanke om brott kan utfärdas ska en underliggande nationell arresteringsorder ha utfärdats av en myndighet som uppfyller kraven på rättsligt skydd.
- 15 Genom EU-domstolens dom i målet Bob-Dogi, C-241/15, har det även klarlagts att utfärdandet av en europeisk arresteringsorder utgör och förutsätter en andra skyddsnivå för den eftersökta personen.
- 16 Den grundläggande frågan är huruvida det erforderliga skyddet på två nivåer säkerställs när både den nationella och den europeiska arresteringsordern utfärdas av allmän åklagare och det saknas möjlighet till domstolsprövning innan den eftersökta personen överlämnas till den begärande medlemsstaten.

Tolkningsfråga

- 17 När överlämnande begärs för lagföring av en eftersökt person och när både beslutet att utfärda en underliggande nationell arresteringsorder och beslutet att utfärda en europeisk arresteringsorder fattas av allmän åklagare, utan domstolsprövning före överlämnandet, tillerkänns då en eftersökt person skydd på två nivåer såsom erfordras enligt EU-domstolens dom [av den 1 juni 2016] i målet Bob-Dogi C-241/15 [ECLI:EU:C:2016:385] för det fall att
- a. verkningarna av den nationella arresteringsordern endast består i att den eftersökta personen frihetsberövas i högst 72 timmar i syfte att ställa denne inför domstol, och
 - b. det vid överlämnandet ankommer uteslutande på domstolen att, mot bakgrund av samtliga omständigheter i ärendet, avgöra huruvida

personen ska försättas på fri fot eller fortsättningsvis [Orig. s. 3] hållas frihetsberövad?

Relevanta faktiska omständigheter

Förfarandet i Bulgarien

- 18 Republiken Bulgariens konstitution föreskriver att åklagare utgör en del av det oberoende rättsväsendet och att de (i likhet med domare, jurymedlemmar och undersökningsdomare) endast är underordnade lagen när de fullgör sina uppdrag (kapitel sex, artikel 117 andra stycket i konstitutionen). De är bundna av straffprocesslagen.
- 19 På förundersökningsstadiet agerar den bulgariska allmänna åklagaren som ”utfärdande rättslig myndighet” i samband med en europeisk arresteringsorder. När det föreligger tillräckliga skäl härför fattar den bulgariska åklagaren beslut om tvångsåtgärder, närmare bestämt om frihetsberövande, vilket är giltigt i 72 timmar och åtföljs av en garanti om att personen efter gripandet kommer att ställas inför en domstol för vidare prövning av beslutet om frihetsberövande enligt artiklarna 63 och 64 i straffprocesslagen.
- 20 Magistrates Court har inte gjort några konstateranden i fråga om processrättsliga garantier, såsom huruvida en försvarare är närvarande på den misstänktes vägnar eller ej när åklagaren fattar sitt beslut.
- 21 I de fall där den eftersökta personen befinner sig utomlands sker inte någon domstolsprövning förrän efter det att vederbörande har överlämnats till medlemsstaten. När en person befinner sig utomlands fattar åklagaren också beslutet om att utfärda en europeisk arresteringsorder för lagföring på grundval av beslutet om frihetsberövande, det vill säga innan saken har prövats av domstol.
- 22 Under rättegångsstadiet är det behörig domstol som är ”utfärdande rättslig myndighet” och ensam har befogenhet att utfärda en europeisk arresteringsorder.
- 23 Efter det att fällande och verkställbar dom har meddelats är åklagaren återigen ”utfärdande rättslig myndighet” med befogenhet att utfärda en europeisk arresteringsorder.
- 24 Ett beslut av en åklagare att utfärda en europeisk arresteringsorder kan inte överklagas till domstol. Det saknas bestämmelser i medlemsstatens lagstiftning som ger den eftersökta personen en sådan rätt.

Tvisten i det nationella målet

- 25 Tvisten är identisk med tvisten i ett annat nationellt förfarande vid High Court of Justice, som redan har hänskjutits till EU-domstolen (mål C-206/20, hänskjutet

den 15 maj 2020). Såsom utvecklas närmare nedan rör det sig här, till skillnad från i mål C-206/20, om en begäran om förhandsavgörande där förfarandet för brådskande mål bör tillämpas eftersom den eftersökta personen är frihetsberövad, och hans fall bör inte avvakta utgången av mål C-206/20, som inte handläggs enligt förfarandet för brådskande mål.

- 26 Det har på den eftersökta personens vägnar gjorts gällande att systemet i Bulgarien inte är förenligt med rambeslutet och EU-domstolens praxis. Enligt nationell rätt kan en bulgarisk åklagare fatta ett beslut om frihetsberövande som är giltigt i medlemsstaten i 72 timmar, och därefter kan samma åklagare utfärda en europeisk arresteringsorder. Inte i något av dessa fall tillvaratas den eftersökta personens grundläggande och processrättsliga rättigheter genom att dessa förfaranden underkastas en domstolsprövning, inbegripet en proportionalitetsbedömning. I den mån beslutet om frihetsberövande utgör en nationell arresteringsorder blir det inte föremål för domstolsprövning förrän (möjligen) efter det att den eftersökta personen har överlämnats till medlemsstaten. Den europeiska arresteringsordern blir inte föremål för domstolsprövning vare sig före eller efter överlämnandet.
- 27 Det har på den begärande myndighetens vägnar gjorts gällande att den misstänktes intressen alltid [**Orig. s. 4**] skyddas genom att en försvarare agerar på dennes vägnar. Beslutet att utfärda en europeisk arresteringsorder grundar sig på beslutet om frihetsberövande, vilket kräver att den eftersökta personen efter överlämnandet ställs inför domstol i medlemsstaten så att besluten om arrestering och tvångsåtgärder kan fastställas eller ändras. Efter överlämnandet har den eftersökta personen eller hans rättsliga ombud rätt att yttra sig över det fortsatta frihetsberövandet. Systemet är därför förenligt med rambeslutet och EU-domstolens praxis eftersom det ger skydd på två nivåer.

Tillämplig rätt

- 28 Tillämplig bulgarisk lagstiftning:
- Lagen om rättsväsendet, artiklarna 127 och 136
 - Bulgariska straffprocesslagen, artiklarna 6, 46, 55–59, 63, 64, 94, 193, 212 och 269
 - Bulgariska konstitutionen, kapitel sex, artiklarna 117, 119, 129–130, 130a.1, 130a.4 och 130c.3
 - Lagen om överlämnande och en europeisk arresteringsorder, artiklarna 3, 37, 38 och 56
- 29 Tillämplig unionsrätt:
- Rådets rambeslut 2002/584/RIF

- [Europaparlamentets och] rådets direktiv 2013/48/EU
- OG och PI (C-508/18 och C-82/19)
- JR och YC (C-566/19 PPU och C-626/19 PPU)
- XD (C 625/119 PPU)
- ZB (C 627/19 PPU)
- PF (C-509/18)
- Bob-Dogi (C-241/15)

Kort redogörelse för grunden för begäran om förhandsavgörande

- 30 Rambeslut 2002/584/RIF om en europeisk arresteringsorder är en del av ett system för ömsesidigt erkännande mellan medlemsstaterna som grundas på ömsesidigt förtroende.
- 31 I skäl 5 hänvisas till ”ett system med fri rörlighet för straffrättsliga avgöranden”.
- 32 I skäl 8 anges att beslut om verkställighet ”måste kontrolleras i tillräcklig omfattning, vilket innebär att en rättslig myndighet i den medlemsstat där den eftersökta personen har gripits måste fatta beslutet om huruvida han eller hon skall överlämnas”.
- 33 Skäl 10 i rambeslutet har följande lydelse:
- ”(10) Systemet med en europeisk arresteringsorder vilar på en hög grad av förtroende mellan medlemsstaterna. Tillämpningen av systemet får avbrytas endast om en medlemsstat allvarligt och ihållande åsidosätter de principer som fastställs i artikel 6.1 [FEU]], vilket fastslagits av rådet med tillämpning av artikel 7.1 [FEU]], och med de följder som avses i punkt 2 i samma artikel.”
- 34 I artikel 1 i rambeslutet definieras en europeisk arresteringsorder på följande sätt:
- ”1. Den europeiska arresteringsordern är ett rättsligt avgörande, utfärdat av en medlemsstat med syftet [**Orig. s. 5**] att en annan medlemsstat skall gripa och överlämna en eftersökt person för lagföring eller för verkställighet av ett fängelsestraff eller en annan frihetsberövande åtgärd.”
- 35 I artikel 6 föreskrivs, vad avser den behöriga rättsliga myndigheten, att:
- ”Den utfärdande rättsliga myndigheten är den rättsliga myndighet i den utfärdande medlemsstaten som är behörig att utfärda en europeisk arresteringsorder enligt den utfärdande medlemsstatens lagstiftning.”

36 I artikel 8.1 c föreskrivs följande:

”En europeisk arresteringsorder skall innehålla följande uppgifter ...:

c) Uppgift om förekomsten av en verkställbar dom, en arresteringsorder eller något annat verkställbart rättsligt beslut med samma rättsverkan och som omfattas av artiklarna 1 och 2.”

37 Verkställighet av en europeisk arresteringsorder kan endast vägras av de tvingande och fakultativa skäl som anges i artiklarna 3 och 4 i rambeslutet. Följaktligen har EU-domstolen i ett antal avgöranden slagit fast att utfärdandet av en europeisk arresteringsorder måste både kunna underkastas domstolsprövning och grunda sig på en nationell arresteringsorder.

38 I domen i målet Bob-Dogi, C-241/15 (punkt 56), fann EU-domstolen följande: ”Systemet med en europeisk arresteringsorder innehåller således, enligt kraven i artikel 8.1 c i rambeslutet, två nivåer av skydd för de processrättsliga garantier och grundläggande rättigheter som den eftersökta personen ska åtnjuta. Det rättsliga skyddet på den första nivån, det vill säga vid antagandet av ett nationellt rättsligt beslut, såsom en nationell arresteringsorder, kompletteras nämligen av skyddet på den andra nivån, det vill säga när den europeiska arresteringsordern utfärdas, vilket kan komma att ske kort tid efter det att nämnda nationella rättsliga beslut har utfärdats”.

39 Den 27 maj 2019 meddelade EU-domstolen dom i de förenade målen OG (C-508/18) och PI (C-82/19 PPU), vilka rörde frågan om huruvida en allmän åklagare (i det aktuella fallet i Tyskland) kunde anses vara en ”rättslig myndighet” i den mening som avses i artikel 6.1 i rambeslutet. Vid prövningen av tyska allmänna åklagares oberoende i förhållande till risken att direkt eller indirekt påtvingas påbud eller anvisningar från den verkställande makten gav EU-domstolen vägledning beträffande definitionen av och kännetecknen för en ”utfärdande rättslig myndighet”.

40 Den 12 december 2019 meddelade EU-domstolen dom i ytterligare mål rörande en allmän åklagares ställning som ”utfärdande rättslig myndighet” i Frankrike, Sverige och Belgien, se Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg och Openbaar Ministerie (Åklagarmyndigheten i Lyon och i Tours) (C-566/19 PPU och C-626/19 PPU) (JR och YC); Openbaar Ministerie Åklagarmyndigheten i Sverige) (C-625/19 PPU) (XD); och Openbaar Ministerie (Åklagarmyndigheten i Bryssel) (C-627/19 PPU) (ZB).

41 EU-domstolen har slagit fast att när ett organ som deltar i rättskipningen, såsom en åklagare, och som varken är en domare eller en domstol, utfärdar en europeisk arresteringsorder måste den underliggande nationella arresteringsordern säkerställa att den eftersökta personen har kommit i åtnjutande av de

processrättsliga skyddsregler och grundläggande rättigheter som ingår i ett effektivt domstolsskydd.¹

- 42 Det ska föreligga två nivåer av skydd i en europeisk arresteringsorder och det ankommer på den utfärdande rättsliga myndigheten att [**Orig. s. 6**] säkerställa denna andra skyddsnivå även då den nationella arresteringsordern utfärdades av en domstol.² Åklagaren ska särskilt kontrollera att erforderliga villkor för utfärdandet är uppfyllda och pröva huruvida utfärdandet är proportionerligt innan en sådan arresteringsorder utfärdas.³
- 43 Åklagaren får varken direkt eller indirekt kunna påtvingas yttre påbud eller anvisningar i ett enskilt ärende från den verkställande makten.⁴ Åklagaren kan emellertid ta emot interna instruktioner av sina överordnade på grundval av den hierarkiska ordning som styr åklagarmyndighetens verksamhet.⁵
- 44 Villkoren för utfärdande av en europeisk arresteringsorder, bland annat vad avser frågan om utfärdandet är proportionerligt eller ej, ska i den utfärdande medlemsstaten kunna överklagas till domstol på ett sätt som till fullo uppfyller de krav som uppställs inom ramen för ett effektivt domstolsskydd.⁶ Detta kan ske före eller efter överlämnandet.⁷ Kravet på domstolsprövning påverkar inte bedömningen av huruvida en myndighet ska anses vara en ”utfärdande rättslig myndighet”. Det föreligger emellertid ett tvingande krav på att åklagarens beslut ska kunna överklagas till domstol på ett sätt som till fullo uppfyller de krav som uppställs inom ramen för ett effektivt domstolsskydd när beslutet att utfärda en europeisk arresteringsorder har fattats av en myndighet som inte är en domstol.⁸
- 45 Det ankommer på den verkställande rättsliga myndigheten att pröva huruvida beslutet att utfärda en europeisk arresteringsorder ”kan överklagas på ett sätt som till fullo uppfyller de krav som uppställs inom ramen för ett effektivt domstolsskydd”.⁹
- 46 Det ankommer således på medlemsstaterna att se till att deras rättsordningar på ett effektivt sätt säkerställer ett domstolsskydd på den nivå som krävs med hjälp av

¹ OG (punkt 66) och (punkt 69); även PF (Litauen) (punkterna 46–47).

² PF (Litauen) (punkt 50).

³ OG (punkterna 71–72).

⁴ OG (punkterna 73 och 90).

⁵ JR (punkt 56).

⁶ OG (punkt 75)], PF (punkt 53) och JR (punkterna 62–63).

⁷ JR (punkterna 70–73).

⁸ OG (punkt 75) och JR (punkterna 48 och 49).

⁹ PF (punkterna 57 och 56) (bekräftat genom JR (punkt 49)).

de rättsmedel som de tillhandahåller och som kan skilja sig från ett system till ett annat. Införandet av en rätt att separat överklaga ett beslut att utfärda en europeisk arresteringsorder utgör endast en möjlighet i detta avseende.¹⁰

- 47 Innan åklagaren utfärdar en europeisk arresteringsorder ska en rättslig myndighet därför redan ha säkerställt skyddet av de processrättsliga garantierna och grundläggande rättigheterna i samband med utfärdandet av den nationella arresteringsordern. Den europeiska arresteringsordern utgör den andra nivån av skydd för processrättsliga och grundläggande rättigheter.¹¹
- 48 I vart fall den ena av den nationella och den europeiska arresteringsordern måste ge den eftersökta personen fullt skydd, särskilt vad gäller 1) att det är ett förfarande som står under domstolskontroll, och 2) att den som är föremål för den nationella arresteringsordern har kommit i åtnjutande av alla de skyddsregler som gäller för detta slags beslut.¹²
- 49 Villkoren för att utfärda en europeisk arresteringsorder och frågan om det är proportionerligt att utfärda en sådan order kan bli föremål för domstolsprövning antingen före eller i anslutning till att beslutet fattas, men även senare.¹³

Skäl för begäran om förhandsavgörande

- 50 Begreppet ”utfärdande rättslig myndighet” ska ges en självständig tolkning enligt unionsrätten och får inte tolkas av medlemsstaterna efter eget skön: dom i målet Poltorak, C-452/16 PPU, EU:C:2016:858, [Orig. s. 7] punkt 32, och dom av den 10 november 2016, Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, punkt 33.
- 51 Den hänskjutande domstolen anser att det är nödvändigt att hänskjuta en tolkningsfråga till EU-domstolen då svaret på frågan inte är uppenbart och ett beslut i frågan är nödvändigt för att döma i saken.
- 52 Den hänskjutande domstolen anser att varken det nationella beslutet om frihetsberövande eller den europeiska arresteringsordern enligt gällande nationell rätt i Bulgarien grundar sig på ett domstolsavgörande, och att ingetdera kan göras föremål för domstolsprövning innan den eftersökta personen överlämnas. Åklagaren bär ansvaret för att utfärda en handling som ger rätt att frihetsberöva en person i 72 timmar, och därefter bär åklagaren ansvaret för att utfärda en europeisk arresteringsorder.

¹⁰ XD (punkterna 43 och 44).

¹¹ OG (punkt 66) och Bob-Dogi (punkt 55).

¹² OG (punkt 70).

¹³ XD (punkt 52).

- 53 Situationen i Bulgarien tycks skilja sig från de andra fall som tidigare hänskjutits till EU-domstolen för förhandsavgörande på så vis att vare sig den nationella eller den europeiska arresteringsordern kan underkastas domstolsprövning före överlämnandet vid misstanke om brott på förundersökningsstadiet, och att den allmänna åklagarens beslut att utfärda en europeisk arresteringsorder inte kan göras föremål för domstolsprövning.
- 54 Under dessa omständigheter anser den hänskjutande domstolen att den allmänna åklagarens ställning som utfärdande rättslig myndighet endast kan fastställas genom ett avgörande av EU-domstolen vad beträffar kraven på ett effektivt domstolsskydd. Den situation som nu föreligger i målet vid den hänskjutande domstolen har inte prövats i någon av EU-domstolens tidigare domar.

BILAGOR

- 55 Denna begäran om förhandsavgörande åtföljs av följande handlingar:
- c. Samtliga denna domstols beslut
 - d. En europeisk arresteringsorder som utfärdats mot den eftersökta personen. **[Orig. s. 8]**

VID WESTMINSTER MAGISTRATES COURT

INFÖR DISTRIKTSDOMARE GRIFFITHS

I MÅLET MELLAN

Regionala åklagarmyndigheten i Svishtov

och

PI

ANSÖKAN OM HANDLÄGGNING ENLIGT FÖRFARANDET FÖR BRÅDSKANDE MÅL OM FÖRHANDSAVGÖRANDE ENLIGT

ARTIKEL 107 I DOMSTOLENS RÄTTEGÅNGSREGLER

1. Den hänskjutande domstolen, Westminster Magistrates Court, ansöker om att begäran om förhandsavgörande ska handläggas enligt det förfarande för brådskande mål som föreskrivs i artikel 107 i domstolens rättegångsregler. Ansökan görs mot bakgrund av EU-domstolens rekommendationer (2019/C 380/01) som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 8 november 2019 rörande mål om förhandsavgörande.

2. Den eftersökta personen, PI, är en bulgarisk medborgare som begärts överlämnad från Förenade kungariket för lagföring i Bulgarien med anledning av en stöld som ska ha ägt rum där den 8 december 2019. Begärande myndighet är åklagaren vid den regionala åklagarmyndigheten i Svishtov, Bulgarien.
3. Den eftersökta personen har gripits med stöd av en europeisk arresteringsorder och han är för närvarande frihetsberövad i Förenade kungariket enbart på grundval av detta förfarande.
4. Frihetsberövandet omprövas regelbundet. Han måste inställa sig vid den hänskjutande domstolen var 28:e dag för bedömning av om han ska fortsätta att vara frihetsberövad. Om inte den hänskjutande domstolen drar slutsatsen att de omständigheter som ligger till grund för hans frihetsberövande inte längre föreligger, ska han förbli frihetsberövad fram till dess att överlämningsförfarandet har avslutats (inbegripet eventuella överklagandeförfaranden).
5. Den hänskjutande domstolen erinrar om de strikta tidsfrister för verkställighet i överlämningsärenden som föreskrivs i artikel 1[7] i rambeslut 2002/584/RIF. Enligt artikel 267 [fjärde stycket] FEUF ska EU-domstolen meddela sitt avgörande ”så snart som möjligt” när en tolkningsfråga uppkommer i ett ärende vid en domstol i en medlemsstat i fråga om en frihetsberövad person.
6. I dom av den 25 juli 2018 (stora avdelningen), Minister for Justice and Equality (Bristar i domstolssystemet) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586), bifölls en irländsk ansökan om handläggning enligt förfarandet för brådskande mål i ett fall där den berörda personen var frihetsberövad och frågan om han skulle vara fortsatt frihetsberövad var beroende av utgången i det nationella målet och beslutet om att frihetsberöva honom hade fattats med hänvisning till verkställigheten av de europeiska arresteringsorden (punkterna 29 och 30). **[Orig. s. 9]**
7. I sin dom av den 12 februari 2019, TC (C-492/18 PPU, EU:C:2019:108), erinrade EU-domstolen om att det enligt dess fasta rättspraxis ska beaktas att den berörda personen för närvarande är frihetsberövad och att frågan om han ska vara fortsatt frihetsberövad är beroende av utgången i det nationella målet. Den berörda personens situation ska bedömas utifrån omständigheterna vid tidpunkten för prövningen av ansökan om att begäran om förhandsavgörande ska handläggas enligt förfarandet för brådskande mål.
8. Förfarandet för överlämnande av denna eftersökta person kan inte avslutas förrän EU-domstolen har meddelat sitt avgörande angående tolkningsfrågan. EU-domstolens dom är avgörande för den

hänskjutande domstolens bedömning av den eftersökta personens rättsliga ställning.

9. Om tolkningsfrågan ska besvaras så, att den begärande myndigheten till följd av autonom unionsrätt inte kan anses utgöra en ”utfärdande rättslig myndighet” i den mening som avses i artikel 6.1 i rambeslut 2002/584/RIF, ska denna order omedelbart undanröjas och den eftersökta personen försättas på fri fot.
10. Den 15 maj 2020 hänsköt en annan domstol i Förenade kungariket en tolkningsfråga med samma innehåll som den fråga som ställts av denna hänskjutande domstol, i mål C-206/20. EU-domstolen avslog emellertid ansökan om att det ärendet skulle handläggas enligt förfarandet för ”brådskande mål” med hänsyn till att den eftersökta personen i detta mål är försatt på fri fot mot borgen.
11. Om handläggning enligt förfarandet för brådskande mål inte beviljas i förevarande fall, måste den hänskjutande domstolen avvakta utgången av förfarandet för förhandsavgörande i mål C-206/20, vilket handläggs inom ramen för det ordinarie förfarandet. Härav följer att den eftersökta personen kan komma att förbli frihetsberövad under en väsentligt längre tidsperiod än den tidsfrist för handläggningen som föreskrivs i rambeslut 2002/584/RIF. **[Orig. s. 10]**

ARBETSDOMSTOLEN